

Život farností 5

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky květen 2008

Seznam nových hříchů?

Média se nás snaží přesvědčit, že hřích je něco, co si usmyslí Vatikán

Také Česká televize v neděli 16. března 2008 ve svém zpravodajském týdenním souhrnu 168 hodin podlehl vábení imaginárního vatikánského seznamu zbrusu nových smrtelných hříchů a – stejně tak jako některá tištěná média i rozhlasové stanice – papouškovala tento nesmysl, pocházející z dílny britských Timesů. Těžko se ubránit dojmu, že smyslem tohoto žurnalistického výkonu bylo něco jiného než ztropit si zase jednou šprouchlata z katolíků a katolické víry. Tvůrci výmyslu o vatikánském seznamu nových hříchů se přitom možná nechali svést titulkem článku Vatikánského deníku L'Osservatore Romano (9. března 2008) „Nové formy sociálního hřichu“, pod nímž byl rozhovor s biskupem Girottim, regentem Apoštolské Penitenciatury. Tento vatikánský úřad se jinak zabývá posuzováním určitých sporných otázek svědomí, které mohou u věřících nastat. Biskup Girotti tam v odpověď na dotaz,

„jaké jsou podle vás nové hřichy“, poukazuje na „oblasti hříšných postojů ve vztahu k individuálním sociálním právům“ jako např. bioetika, drogy, ekologie či ekonomiko–sociální nerovnosti.

Na tyto veskrze nevinné odpovědi vatikánského činitele se odvolala mediální kampaň, která se minulý týden rozpoutala ve sdělovacích prostředcích skoro celé Evropy. Za mediálním humbukem kolem údajně nového seznamu smrtelných hříchů je těžké nevidět pouhý předsudek. A ten sugeruje, že hřích je něco, co si usmyslí Vatikán.

Na tuto iracionální averzi se pak úměrně kreativité a chabým znalostem z katechismu nabalily další pojmy. A tak z poměrně rozmanitého pojmosloví morální teologie dostal přednost – v souvislosti s hřichy – atraktivnější přívlastek smrtelné před označením hlavní, a vznikl seznam smrtelných hříchů.

dokončení na straně 8

AD MULTOS ANNOS! – BLAHOPŘEJEME!

V měsíci květnu prožije naše farnost dvě významná jubilea. Otec Jan Žilinský oslaví 16. května kromě svátku i 85. narozeniny. Za tento pozeňvaný věk poděkujeme při mši sv. v sobotu 17. května v 6.30 hodin.

Otec Jaroslav Kašpar bude slavit 28. května 90 let. K tomu je ještě nutno dodat, že si 4. července připomene 65 let od přijetí kněžského svěcení. Mše svatá, při které poděkujeme jak za 90 let života, tak za 65 let kněžské

služby, bude v sobotu 31. května na svátek Navštívení Panny Marie. Začátek v 15.30 hodin. Po této mši svaté jste zváni na pohostění do jídelny ZŠ Křižná.

Při příležitosti této oslavy budou pozváni na mši sv. všichni kněží, kteří působili v naší farnosti v uplynulých létech. Nejlepším dárkem naším jubilantům bude určitě kytice modliteb od každého z nás.

o. Pavel

Dopis (nejen) biřmovancům

Valašské Meziříčí dne 30. dubna 2008

Milí biřmovanci,

prožíváte závěr vaší přípravy. Přečtěte si proto pozorně následující informace.

1. Součástí vaší přípravy je také duchovní obnova. Ta se uskuteční od pátku 23. do neděle 25. května 2008 na Svätém Hostýně. Je třeba se na ni písemně přihlásit. Přihlášky je nutné odevzdat nejpozději na našem setkání 16. května na faře. Na duchovní obnovu se nepřihlašují ti, kdo se zúčastnili konvivence po katechezích (na sv. Hostýně).

2. Nezapomeňte napsat dopis otci arcibiskupovi. Jeho dopis jste dostali. Můžete mu napsat co prožíváte, jak

hodnotíte svoji víru, jak jste prožili přípravu a co od biřmování očekáváte. Dopisy v obálkách odevzdejte do 16. května na faře. Já je společně předám otci arcibiskupovi. (Není možné posílat dopisy jednotlivě.)

3. V neděli 18. května v 17.30 hodin se uskuteční na faře mimořádná příprava. Přijede mezi nás Tomáš Řehák. Viděli jste jeho přednášku **Sex, AIDS a vztahy**. Přednáška bude trvat do 19.30 hodin a je pro všechny biřmovance povinná. Můžete na ni pozvat i své kamarády, kteří se na biřmování nepřipravují.

4. Počítejte s tím, že poslední páteční přípravy budou trvat déle než obvykle:

• 30. května – od 19.30 do 21 hodin. Tento den slavíme

Slavnost Ježíšova Srdce. Chápejte také účast na mši svaté v 18.30 hodin jako součást přípravy.

- 6. června – adorace od 19.45 do 21 hodin v kostele. Na tuto adoraci jsou kromě vás, biřmovanců, zváni také vaši rodiče a kmotři. Účast se bude zapisovat.
- 13. června – proběhne od 19.30 hodin v kostele generálka na sobotní slavnost. Je třeba vše připravit a nacvičit. Pro jistotu počítejte s tím, že můžeme skončit až v 21.30 hodin. Na této přípravě dostane každý biřmovanec biřmovací lístek, který musí mít u sebe při slavnosti biřmování v sobotu. Proto je účast nutná. Pokud možno ať se zúčastní také kmotři.

Pavel Stefan, farář

TÝDEN BRIGÁD V KOMUNITĚ BLAHOŠLAIVENSTVÍ

13.–20. ČERVENEC 2008

Druh práce:

úprava terénu v zahradě a kolem budovy, oprava staré kamenné zdi + jiné práce podle aktuální potřeby...

Co nabízíme my Vám?

- Ranní modlitba
- Společná práce
- Mše svatá
- Možnost adorace
- Možnost poznat nové lidi
- Chvilky odpočinku strávené ve společenství (táborák, různá sportovní utkání ...)

Důležité informace:

- Tyto brigády chápeme jako dobrovolnou pomoc, která není placená.
- Strava a ubytování jsou zajištěny.
- Pokud je to možné, vezměte si s sebou spacák a pracovní oděv.
- Na brigádu je možné přijet též jen na několik dní.
- Rozhodnete-li se na brigádu přijet, dejte nám, prosíme, vědět předem.

Těšíme se na Vás a předem děkujeme za Vaši pomoc.
Bratři a sestry z Komunity Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce

Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 783 16
telefon: 585 396 638
e-mail: dolanykom@seznam.cz

Bohu díky !

V poslední době mě potěšily mimo jiné tři skutečnosti. Jedno patnáctileté děvče mi prozradilo, že se začalo každý den modlit desátek růžence. Není to úžasné?! Pak jsem si všimnul paní, která začala chodit ve všední dny na mši svatou. A do třetice; mezi těmi, kdo uklízejí kostel, jsem viděl novou tvář!
Bohu díky!

o. Pavel

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Duch, který posvěcuje církev

(Z Písma o Duchu Svatém)

Když bylo dokonáno dílo, které Otec světil Synovi, byl v den Letnic seslán Duch Svátý, aby stále posvěcoval Církev a aby věřící měli přístup k Otci prostřednictvím Krista v jednom Duchu: „Neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci, když jsme ve spojení s jediným Duchem.“ (*Ef 2, 18*)

On je ten Duch, který dává život. Pramen vody, která tryská až do věčného života: „Kdo však se napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem vody vyvěrající k věčnému životu.“ (*Jan 4, 14*)

„Kdo ve mne věří, praví Písmo, potečou z jeho nitra prameny živé vody.“ (*Jan 7, 38–39*)

Jeho prostřednictvím Otec oživuje lidi mrtvé pro hřích až do okamžiku, kdy vzkřísí z mrtvých jejich smrtelné tělo: „Je-li však Kristus ve vás, tělo je mrtvé pro hřích, ale Duch je život pro spravedlnost. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který ve vás sídlí.“ (*Řím 8, 10–11*)

Bydlí v Církvi a v srdcích věřících jako ve chrámu: „Nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás bydlí Duch Boží?“ (*1 Kor 3, 16*)

A v nich se též modlí a vydává svědectví, že jsou přijati Bohem za syny: „A protože jsme synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna a ten volá: Abba, Otče.“ (*Gal 4, 6*)

„Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch, že jsme Boží děti.“ (*Řím 8, 16*)

„Právě tak i Duch přichází nám na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu Duch se sám za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit.“ (*Řím 8, 26*)

Duch Svátý uvádí Církev k poznání úplné pravdy: „Až však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy.“ (*Jan 16, 13*)

Zaručuje jednotu jejího společenství a služby, vybavuje ji různými hierarchickými a charismatickými dary a zdobí ji

svými plody: „Tak povolal jedny za apoštoly, jiné za proroky mluvící pod vlivem vnuknutí, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené připravil k dílu služby, k budování Kristova těla.“ (Ef 4, 11–12)

„Jsou dary rozmanité, ale všechny pocházejí od jednoho a téhož Ducha...“ (1 Kor 12, 4)

„Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost...“ (Gal 5, 22)

Omlazuje Církev silou evangelia, ustavičně ji obnovuje a přivádí k dokonalému sjednocení s jejím Stvořitelem: „Duch i nevěsta volají: Přijď!“

„A kdokoli to slyší, ať také volá: „Přijď! Kdo žízní, ať přistoupí, kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.“ (Zj 22, 17)

otec Jaroslav Kašpar

Jak média odpovídají založení člověka, jeho srdci a životu?

Světový den sdělovacích prostředků, jediná celosvětová slavnost, kterou vyhlásil II. vatikánský koncil v dokumentu z roku 1963 „Inter Mirifica“, se v mnoha zemích slaví v neděli před Letnicemi, poprvé to bylo dne 7. května 1967. Papežovo poselství bývá tradičně zveřejněno 24. ledna, v den svátku svatého Františka Saleského, patrona novinářů, aby bylo možné připravit národní a místní formy oslav. Poselství pro letošní 42. Světový den sdělovacích prostředků papež Benedikt XVI. nazval „Sdělovací prostředky – rozcestí mezi sebezprosazováním a službou. Hledání pravdy a její sdílení“.

Současná mediální doba může úžasně přispívat k rozvoji člověka. On je tvor komunikativní, dialogický či společenský, řečeno termínem řeckých filosofů. Aby se „realizoval“ a naplnil svou identitu a poslání, potřebuje komunikovat, tedy mít s druhým člověkem kontakt, ale ne pouze jednostranný, nýbrž oboustranný. Kdybych to měl vyjádřit církevním jazykem, řekl bych: člověk je stvořen k lásce. V ní spočívá podstata člověka. Láska je ta síla v nás, která se chce sdělovat, komunikovat, chce „expandovat“. Kdysi jsme se ve filosofii učili, že „bonum est diffusivum sui“, tedy že dobro je difuzní, rozpínavé.

Kdo miluje, nemůže hořet jen uvnitř ve svém srdci, ale ten oheň musí expandovat! Ať si to uvědomuje více nebo méně, tomuto založení člověka mohou sdělovací prostředky nádherně sloužit, protože mu pomáhají vyjít ze sebe a přijít ke druhému. To je cosi úžasného! Proto je vnímám nejen jako nástroj informace, obohacení poznání, ale také jako nástroj formace, prohloubení a uskutečňování života, protože člověk se potřebuje sdělovat.

„Není dobře, aby člověk byl sám,“ je uvedeno na prvních stránkách Bible. A právě k tomu mohou sloužit sdělovací prostředky v dnešní době komunikace, kdy život člověka získává světovou dimenzi, okamžitě jsme i obrazem účast-

ni toho, co se děje například na Dálném východě. Tato možnost celosvětové komunikace nesmírně rozšiřuje srdce člověka a dává mu skutečně tuto světovou dimenzi. I proto chápu komunikační prostředky jako úžasný fenomén pro rozvoj člověka.

V době mého dětství se informace u nás na venkově předávala ústně, když jsme se potkávali na návsi. Komunikace jen zřídkakdy překročila hranice vesnice, kdežto dnes žijeme v celosvětovém propojení, máme internet, svět se stal vesnicí. Nedávno jsem šel na procházku, potkával jsem lidi a skoro každý měl u ucha mobil. Zaujalo mě to a říkal jsem si: ano, žijeme na širokém prostoru. A to vše podle mne potvrzuje pozitivní roli, kterou média sehrávají v rozvoji člověka a pomáhají mu otevřít srdce do široka.

To, co jsem dosud uvedl, je pohled pozitivní, z hlediska dobra. Komunikační prostředky jsou indiferentní, neboť prostředek sám o sobě není ani dobrý, ani špatný, ale záleží na tom, kdo a k čemu ho používá. Ze zkušenosti víme, že je možné zneužít všechno, i dobré věci je možné použít ke zlému. A tak i komunikační prostředky mohou sloužit k formaci a rozvoji člověka, ale i k jeho deformaci a destrukci, pokud se například dávají do služby organizovaného zločinu, obchodu se ženami, pornografie, pedofilie a podobně. Média tedy mohou být globalizačním prostředkem dobra, ale také globalizačním prostředkem zla. A tady se ukazuje obrovská naléhavost výchovy k zodpovědnosti při užívání tak úžasných prostředků dobra nebo zla, které máme v rukou.

Církev se tomuto tématu věnuje poměrně dlouhou dobu. Druhý vatikánský koncil vydal dekret o sdělovacích prostředcích a později ještě další dokumenty. Existuje Papežská rada pro sdělovací prostředky, která připravuje a vydává dokumenty, týkající se médií. Jako člen této rady mám možnost účastnit se každoročně jejího plenárního zasedání. Setkávají se na něm mediální pracovníci v církevních médiích z celého světa. A je úžasné ze zpráv, které tam zazní, objevit, co všechno se ve světě – mám nyní na mysli církevním – v oblasti médií děje. Podíleli jsme se na přípravě některých dokumentů jako například Etika v reklamě, O pornografii a násilí v médiích nebo Etika v komunikaci. V názvech dokumentů se často opakuje slovo etika, čili jde o pravdivé a mravní používání tohoto tak úžasného prostředku vzájemných vztahů mezi lidmi ve společnosti, mezi národy i kontinenty... Cítili jsme nesmírnou zodpovědnost za slovo, za komunikování. V minulých dobách jsme neměli tato nová média, přesto každý nesl odpovědnost za slovo, které vysloví. Jistě, když jsem ho vyslovil člověku, kterého jsem potkal, mělo to slovo menší dopad, než když jako kněz nebo biskup hovořím z „kazatelny“. A jestliže používám moderních médií, ať rozhlasu, televize či internetu, má to daleko širší dopad a odpovědnost je proto mnohem větší. Papež Benedikt XVI. ve svém poselství k 42. světovému dni sdělovacích prostředků právě tuto zodpovědnost zdůrazňuje.

Zdá se mi, že se církvi nemůže vytýkat, že by v této oblasti zaspala. Jde dopředu i v praxi; když se podíváme například na jih Evropy, zvláště do Španělska či Portugalska, tam má

řada diecézí svou televizi. Nakonec i u nás, přestože jsme malá církev, má církev k dispozici televizi i rozhlas. Myslím si, že univerzální církev se snaží svou zodpovědnost za šíření dobra plnit.

To, co jsem zmiňoval o identitě člověka, o jeho poslání, není jen psychologické pozorování. Člověk byl totiž stvořen k obrazu Božímu, k obrazu Trojice, kde jednotlivé osoby komunikují absolutním způsobem, protože Otec odevzdává, komunikuje Synovi život, pravdu, všechno. A Syn, Kristus, se na tomto světě zaměřil na komunikaci všeho, co od Otce dostal, na komunikaci pravdy o Otcích lidem. Můžeme ho vidět jako absolutního komunikátora, protože komunikoval věci, které jsou absolutní, totiž věčné. Komunikoval je především životem, svědectvím, příkladem. Je v tom pro nás vzorem. Ostatně „dialogický, komunikativní charakter“ Boha (Bůh je láska) je nám vtisknut do srdce. Jestliže byl člověk stvořen k obrazu Trojice, pak byl stvořen ke komunikaci, proto je to jeho poslání. Každému křesťanovi by to mělo být blízké a měl by se sdělovacími prostředky spolupracovat. Konzumujeme plody sdělovacích prostředků, ale nemůžeme být jen pasivními příjemci toho, co nám prezentují. Měli bychom s nimi a v nich dokázat komunikovat, reagovat, svědčit, abychom spolupracovali při hledání pravdy, poněvadž právě poslání médií je přinášet a sdělovat pravdu. Tohle se musíme, myslím, ještě hodně učit.

kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský

Ze zasedání pastorační a ekonomické rady farnosti Valašské Meziříčí

Dne 28. dubna 2008 zasedala pastorační a ekonomická rada valašskomeziříčské farnosti.

Na úvod byli členové rady seznámeni s výsledky hospodaření farnosti za období od počátku roku 2008 do 25. dubna. Komentář k jednotlivým položkám příjmů a výdajů podal v nepřítomnosti p. Masaříkové o. Pavel Stefan. Na počátku roku 2008 vykazovaly účty farnosti celkový přebytek více než 200 tis. Kč. Do současné doby byly započteny všechny příjmy tvořené převážně nedělními sbírkami – výdaje přesahující momentální příjmy asi o 60 tis. Kč (vysoké režijní platby, odeslané sbírky a příspěvky na potřeby diecéze apod.). V příloženém přehledu financování stavby sociálního zázemí, jejíž podstatná část byla uvedena do provozu již na přelomu roku 2007–2008, byla vyčíslena kompletní příjmová stránka (celkem od roku 2006 to bylo 1 504 101 Kč) a také rozpis výdajů představující dosud 1 401 326 Kč. Zbylé prostředky budou využity na postupné dokončovací práce na stavbě a okolí.

Poté ředitel ZŠ Salvátor Hynek Mikušek informoval radu o současné situaci na škole:

- K zápisu do 1. třídy pro školní rok 2008–2009 přišlo 21 dětí, z nichž asi čtvrtina požádala o odklad.

- Z celkového počtu 20 žáků 9. ročníku se 19 dostalo na střední školy. Jeden žák přechází na zdejší gymnázium ze 7. třídy.
- Dále byla uskutečněna jednání vedení školy se zástupci městského úřadu o nabídce prostorového řešení školy (rozšíření o další místnosti za úhradu nájmu i ceny energií) – bylo zamítnuto.
- Na škole pracuje formou polovičního úvazku nový školník (p. Fojtík), zbývající část jeho úvazku využívá farnost pro odborné zednické práce na dokončení stavby.
- Škole se dostalo ocenění – na akci Prázdninová škola Lipnice byli žáci 8. třídy ze strany vedoucích instruktorů hodnoceni jako velmi aktivní a disciplinovaní účastníci. S takovým kolektivem se prý za dobu své praxe ještě nesetkali.

Ředitelka Charity VM Zdislava Odstrčilová podala stručnou informaci o dění v organizaci:

- Bylo vypsáno a proběhlo výběrové řízení na zástupce ředitele Charity VM, nový zaměstnanec nastoupí jako vedoucí úseku správy dnem 1. června 2008.
- V současné době Charita zaměřuje svou činnost na rozšíření služeb pro lidi bez domova, tj. z nízkoprahového zařízení (zajišťující jen základní nabídku hygieny, stravy, ošacení) snaha o vybudování azylového domu pro lidi bez přístřeší (samostatně pro muže i ženy).
- Nadále Charita rozvíjí činnosti na podporu lidí bez zaměstnání – zejména zdravotně a sociálně znevýhodněných.
- Paní ředitelka se intenzívně věnuje tvorbě koncepce sociálních služeb na úrovni města a spolupracuje na této koncepci i v rámci celého zlínského kraje (střednědobé plánování); Charita spojuje nyní své možnosti spolu s ostatními neziskovými organizacemi našeho města v úsilí o pozitivní ovlivnění vnějších podmínek sociální práce.

Rada diskutovala možnosti zapojení jednotlivých skupin věřících i celé farnosti do aktivit spojených s Biblickým rokem 2008 v naší diecézi. Z návrhů, které zazněly, byly vybrány:

- Pozvání otce biskupa Josefa Hrdličky na přednášku o Písmu svatém (popř. ve spojení s hudebním doprovodem).
 - Zorganizování biblické soutěže pro starší děti – předpokládané zahájení v září tohoto roku.
 - Zorganizování akce „Putování Starým zákonem“ – etapová soutěž v přírodě pro menší děti
- Konání akcí bude upřesněno ohlášením při bohoslužbách, popřípadě na stránkách ŽF.

Otec Jaroslav Kašpar se letos dožívá 90 let a rovněž oslaví i 65. výročí svého kněžství. Děkovná mše svatá i bude sloužena dne 31. května 2008 v 15.30 hodin.

Otec Jan Žilinský rovněž v tomto měsíci oslaví výročí 85 let života – mše svatá bude sloužena dne 17. května 2008 v 6.30 hodin.

Na závěr rada stanovila datum svého příštího setkání – na den 8. září 2008 v 19.30 hodin.

zapsal Václav Dřímál, sekretář

Charita informuje

Oznámení - dveře charitní nocležny se uzavřou, klienti však nemusí mít obavu

Počasi se již poměrně umoudřilo, a tak jaro konečně zavítalo i k nám. Chtěli bychom proto touto cestou oznámit uzavření zimní nocležny. Toto zařízení provozuje Charita Valašské Meziříčí. Jejich služeb mohou klienti využít naposled 31. května 2008, poté se nocležna přes letní období uzavírá.

Otevření tohoto zařízení bylo naším dlouhodobým cílem, k jehož dosažení vedla nelehká cesta. Proto jsme poskytnutí finanční podpory uvítali snad stejně nadšeně jako lidé bez domova. Dosavadní provoz nás utvrdil v přesvědčení, že naše snažení vedlo k smysluplnému cíli. A i když se dveře nocležny uzavřou, nemusí mít klienti obavu. Pořád zde pro ně bude i nadále otevřeno Denní centrum a Charitní šatník. Komplex služeb poskytovaných těmito zařízeními zůstává po celý rok nezměněn. Jen pro upřesnění bychom chtěli dodat, že nás najdete mezi Mlékárnou a železničním přejezdem v areálu Depa Českých drah.

Spokojenost našich klientů je také zásluhou lidí, kteří potřebným nabídnou pomocnou ruku nebo přímluvu ve svých modlitbách.

Petra Vodová

Perníčky pro Azylový dům

Sbírka Perníčky pro Azylový dům při Charitě V.M. se v době uzávěrky tohoto čísla zpracovává. Její výsledek přineseme v dalším vydání ŽF. Všem dárcům a přátelům Charity Valašské Meziříčí srdečně děkujeme.

Slovo života

květen 2008

„Kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ (2 Kor 3,17)

Apoštol Pavel píše křesťanům města Korintu, kteří jsou mu zvláště drazí. V letech 50 až 52 n. l. mezi nimi prožil téměř dva roky. Zasadil tam Boží slovo a kladl základy křesťanského společenství jako otec, který mu dal život.

Když se o několik let později vrátil, aby je znovu navštívil, někteří veřejně znevažovali jeho apoštolskou autoritu. Bylo to příležitost k opětovnému potvrzení velikosti jeho úřadu. Pavel nehlásá evangelium z vlastní iniciativy, ale proto, že je vedený Bohem. Boží slovo pro něj není již ničím zahaleno, protože Duch Svatý mu je dal pochopit ve světle toho, co se skutečně v Kristu Ježíši událo. Může proto Slovo žít a hlásat v plné svobodě. Skrze Slovo vstupuje do společenství s Pánem a proměňuje se v Něho až do té míry, že je vedený Duchem svobody samotného Krista.

„Kde je Duch Páně, tam je svoboda.“

Ježíš Zmrtvýchvstalý, náš Pán, v dějinách nadále skrze

Ducha Svatého působí, zvláště v křesťanském společenství, stejně jako za časů Pavla. Také i nám dává pochopit evangelium v celé jeho novosti a vtiskuje ho do našich srdcí tak, aby se stalo pro nás zákonem života.

Nejsme vedeni zákony, které by nám byly ukládány zvenčí, nejsme otroky, kteří by museli poslouchat příkazy, o jejichž smyslu nejsme přesvědčeni a které nesdílíme. Křesťan je veden zákonem vnitřního života, který do něho při křtu vložil Duch Svatý. Je veden jeho hlasem, který opakuje Ježíšova slova a umožňuje je v celé jejich kráse, plnosti života a radosti pochopit, dává jim aktuální význam, učí, jak je žít a zároveň dodává sílu k jejich uskutečňování.

Je to sám Pán, který prostřednictvím Ducha Svatého přichází v nás žít a působit a tím z nás činí živé evangelium. Být vedeni Pánem, jeho Duchem, jeho Slovem je skutečná svoboda! Shoduje se s nejhlubší touhou našeho já po sebe-realizaci.

„Kde je Duch Páně, tam je svoboda.“

Aby Duch Svatý v nás mohl působit, je zapotřebí mu ochotně naslouchat, a je-li třeba, měnit náš způsob myšlení, abychom mohli naplno přilnout k jeho hlasu.

Je jednoduché nechat se zotročit tlakem zvyků a obecného mínění, které mohou vést k chybným rozhodnutím. Proto abychom žili Slovo života tohoto měsíce, je potřebné naučit se říkat rozhodné ne negativním skutečností, které se vynoří v našem srdci pokaždé, když jsme pokoušeni přitakat na způsoby jednání, které nejsou v souladu s evangelium, a naučit se říkat rozhodné ano Bohu pokaždé, když cítíme, že nás volá k životu v pravdě a lásce.

Objevíme spojení mezi křížem a Duchem, jako mezi příčinou a následkem. Každý řez, každý ořez, každé ne našemu sobectví je pramenem nového světla, pokoje, radosti, lásky, vnitřní svobody, seberealizace, otevřenou branou Duchu Svatému. Duch Svatý nám bude moci darovat v období Letnic své dary s větší štědrostí, bude nás moci vést tak, aby v nás byly rozpoznány pravé Boží děti.

Budeme stále svobodnější od zla, stále svobodnější k lásce.

„Kde je Duch Páně, tam je svoboda.“

Je to svoboda, kterou našel jeden pracovník Organizace spojených národů. Poslání, které mu bylo svěřeno v jedné balkánské zemi, ho plně uspokojovalo, i když bylo nesmírně náročné. Velké obtíže mu však činilo dlouhotrvající odloučení od rodiny. Také pro něj bylo obtížné zanechat za dvěma pracovními starostmi, do kterých byl naplno ponořen, a věnovat se zcela manželce a dětem, když se vracel domů. Navíc byl nečekaně přeložen do jiného města, kam bylo nemyslitelné rodinu přivést, protože i přes nedávné podepsání mírové dohody pokračovala nevrzlivost.

Kladl si otázku, co je víc, kariéra nebo rodina? Se svou ženou, se kterou už delší dobu sdílel hluboký křesťanský život, se o tom dlouho radil. Společně prosili o světlo Ducha Svatého pro Boží vůli s jejich rodinou. Nakonec se rozhodl své oblíbené práce zanechat. V takovéto profesi to bývá skutečně ojedinělé rozhodnutí. Sám o tom řekl: „Síla k tomuto

rozhodnutí byla plodem vzájemné lásky s mojí ženou, která si nikdy nestěžovala na starosti, které jsem jí způsoboval. Hledal jsem dobro mé rodiny, bez ohledu na ekonomickou jistotu a kariéru, a našel jsem vnitřní svobodu.“

Chiara Lubichová

Pozvánka do parku v Lešné

foto o. Pavel

Omyly socialismu i kapitalismu

Pan Dr. Roman Joch zveřejnil dne 28. února 2008 v RC Monitoru článek pod názvem „Socialismus a jeho (morální) omyly“. Lze s ním v podstatě souhlasit, až na poslední odstavce, kde se vyslovuje proti zdanění občanů za účelem zabezpečení sociálně nejslabších lidí. Celý článek, i když teoreticky správný, se míjí realitou, protože příliš idealizuje opak socialismu – kapitalismus. Je pravdou, že rovnost všech lidí, jak ji hlásá socialismus, je nebezpečnou utopií, jejíž důsledky lidstvo zakusilo ve formě krvavých diktatur bolševismu a nacionálního socialismu. Dr. Joch má též pravdu, když píše, že „nerovnost vzniká přirozeně“. Nerovnost však není totožná se sociální nespravedlností a křivdou. Ta vzniká pokaždé, když ve společnosti existují lidé, kteří bez vlastní viny nemají kde bydlet a trpí hladem.

Tady potom vzniká morální povinnost společnosti postarat se o nápravu a pomoc těmto potřebným. Největší závazek mají v tomto směru právě bohatí, jak učil už sv. Tomáš Akvinský. Katoličtí sociální teoretikové 19. století bl. Frédéric de Ozanam, biskup Wilhelm von Ketteler aj. mluví v této souvislosti o „sociální hypotéce“, která je spojena s každým bohatstvím. Jenže realita je taková, že mnoha bohatým se „sociální hypotéku“ splácet nechce a dělají všechno pro to, aby se této povinnosti vyhnuli. U nás např. četné charitativní ústavy si stěžují na nedostatek peněz a sponzorů, některé kvůli tomu končí nebo omezují provoz. Když se ale podíváme na koncerty rockových hvězd nebo fotbalový zápas, tak narazíme na nekonečný seznam firem, které tyto akce sponzorují, ačkoliv to není zapotřebí vzhledem k drahému vstupnému a obrovské návštěvnos-

ti. Bohatí raději dají své peníze tam, kde si mohou udělat reklamu, než na své spoluobčany potřebující pomoc.

Potom je ale naprosto v pořádku, když vstoupí do hry stát, aby bohaté přinutil splácet svoji „sociální hypotéku“ – a když to nelze jiným způsobem, tak i zdaněním, případně odpisem daní, pokud firma věnuje sponzorský dar na charitu a ne na velkolepá show, která jí slouží k reklamě.

Nenechávat druhé umírat hladem a žít na ulici není totiž jenom „ctností“, jak píše dr. Joch, nýbrž také povinností. Tu je třeba na prvním místě realizovat tím, že bohatí vytvářejí pro chudé pracovní příležitosti. Papež Lev XIII. v encyklice „Rerum novarum“ hned v první kapitole rozlišuje mezi nezpochybnitelným právem na soukromé vlastnictví a využíváním tohoto práva. Bohatý nemá absolutní právo nakládat se svým bohatstvím tak, jak sám chce. Jestliže například své miliony investuje na koupi přepychové jachty, vily v Karibiku nebo je utratí v nevěstincích či prohraje v kartách, zatímco doma jeho spoluobčané jsou postiženi vysokou nezaměstnaností, tak to nemá co dělat pouze s (ne)ctností, nýbrž také s povinností a jejím (ne)plněním. Bohatý má povinnost investovat do podnikání a tak vytvářet nové pracovní příležitosti nebo ve prospěch charitativních či hodnotných kulturních akcí. Nečiní-li to a investuje pouze do svého luxusu, pak už je věcí státu, aby zakročil buďto vyšším zdaněním takového podnikatele nebo jinými ekonomickými opatřeními proti němu.

Další důležitou otázkou je mzda. Lev XIII. v čl. 17, 33 a 34 encykliky RN píše o spravedlivé mzdě, která by zabezpečila zaměstnanci jídlo, oděv a střechu nad hlavou, výslovně jako o „povinnosti“ zaměstnavatelů. Protože při sjednávání mzdy je zaměstnanec v nevýhodnějším postavení vůči zaměstnavateli, což zaměstnavatele svádí k tomu, aby mu nadiktoval naprosto nedostačující plat, má stát povinnost do toho vstoupit na straně zaměstnance, jak papež výslovně říká v čl. 29, 33 a 34. Duchu sociální nauky církve proto plně odpovídá požadavek legislativního zakotvení minimální mzdy. To potvrzuje i Jan Pavel II. v encyklice „Centesimus Annus“ v čl. 8: „...právo na spravedlivou mzdu... by nemělo být ponecháno volné dohodě smluvních stran...“

Papež Pius XI. v encyklice „Quadragesimo Anno“ v čl. 60 a 61 píše: „...nesmírné množství proletářů na jedné straně a na druhé nesmírné jmění poměrně malé skupiny úžasných boháčů je dost spolehlivým důkazem, že pozemské statky, které jsou v našem věku takzvané ‚industrializace‘ v tak hojné míře vyráběny, nejsou rozdělovány spravedlivě a různé třídy lidstva na nich nemají takový podíl, jaký by mít měly. Proto se musí s největším úsilím pracovat na tom, aby se alespoň v budoucnosti nově vytvořené hospodářské statky hromadily v rukou majetných kruhů pouze ve spravedlivé míře, avšak hojně se jich dostalo těm, kdo poskytují svou práci...“

Socialismus a jeho omyly (v konsekvenci potom přímo zločiny) nutno odsoudit. Jenže stejně tak je třeba nepodléhat iluzím o kapitalismu, který sice může, je-li správně korigován, přispět k povznesení veřejného blaha a odstranění

křiklavé nespravedlivé bídy, ale nelze zapomínat na porušenou přirozenost člověka, nakloněnou ke hříchu.

Právě ta plodí nikoli nerovnost, která je přirozená, nýbrž sociální křivdu a nespravedlnost, kdy jedni se topí v přeprychu, zatímco druzí umírají bez vlastní viny hlady. Korigující úloha státu je proto v tomto směru nutná.

PhDr. Radomír Malý

převzato z RC Monitor – čtrnáctideník vydávaný pod záštitou České dominikánské provincie; možno zapůjčit ve farní knihovně.

Vládnout jiným

Sešli se muži u piva jako obyčejně. O čem by mluvili? Samozřejmě o vládě. Jsou tam lidé neschopní, je tu převrácený řád. Ale pak se samozřejmě přešlo na rodinu doma. Tam je vláda žen, které jsou zase tuze schopné a i tak se převrací řád podřízenosti. Jenom jeden muž se ospravedlnil: „U nás doma poslední slovo mám vždycky já sám.“ – „A jak to děláš?“ – „Jednoduše. Řeknu ženě: Máš pravdu. A jdu spát.“

V každé společnosti jsou vládci a poddaní. Uznáváme to za nevyhnutelné, ale těžko se s tou situací smiřujeme. Nelíbilo se to ani mnohým z Otců církve. Svátý Řehoř Nysský argumentuje takto: člověk byl stvořen jako Boží obraz. Dar plné svobody předpokládá, že může být poslušný jenom samému Bohu. Nemají právo jej zotročovat ani nižší příroda ani lidé. Ale tomu zase protiřečí všechno to, co se v Písmu učí o poslušnosti. Za příklad se dává sám Kristus, který se stal poslušným až k smrti. Zato však jej Bůh vyvýšil tak, že se má před ním sklonit každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí (*Fil 2, 10*). Spojuje tedy v sobě dva protichůdné postoje: poddanost a vládu. Je zobrazován přibitý na kříži anebo sedící na nebeském trůně.

Aby si ten dvojí postoj neodporoval, musíme si objasnit, co vlastně v pravém křesťanském smyslu znamená vládce. Už ve Starém Zákoně ustanovoval Bůh vládce nad lidem; Mojžíše, Davida, Šalomouna aj. Nebyli tu k tomu, aby lidu poroučeli podle své vůle, ale aby lid bezpečně vedli. K jejich soudu se poddaní utíkali, aby jim pomohli k právu, aby je uchránili před nebezpečími. Bůh dával proto vládcům zvláštní sílu a moudrost. Jenom tak se uskutečnilo, že se uprostřed velkých světových mocností udržel při životě malý a slabý vyvolený národ. Vládnout tedy znamená pomáhat. To stojí oběti. Kristus se obětoval za všechny, proto je současně vládce nebe a země, kraluje z kříže. Pěkně to vyjadřuje jedno z nejstarších realistických zobrazení Ukřižovaného v syrském rukopise. Vidíme tu Ježíše na kříži, ale v bílém šatě, se zlatou korunou na hlavě, na jedné straně je slunce, na druhé měsíc, protože nad jeho říší slunce nezapadá.

Mnoho pěkných závěrů z toho plyne, ale spokojme se jenom

s hlavním. Kdo bližnímu pomáhá, ten mu opravdu vládne, pomáhá mu, aby dosáhl cíle, ke kterému přišel na svět. K vládě tohoto druhu jsou povoláni i vedoucí v podnicích, v ústavech, ve státě a všude jinde. V rodině to jsou rodiče. Píše sv. Augustin: „Ten, kdo vládne druhým, by měl být více milován než obáván.“

Ten, kdo vládne, musí rozhodovat. A ten, kdo má rozhodnout, musí sám dobře myslet. Je to snadné? Vládci říkají moudře: „Já si myslím...“ Kdy vlastně začíná člověk myslet? Velmi brzy. Dítě se dívá, ale hned rozlišuje: Toto je kočička, tam to je kanárek, to není kočička, toho se nebojím. V životě se tato funkce rozlišování rozroste do nezměřitelné perspektivy. Jsme stále nuceni k úsudkům. To je pravda, to není pravda, to udělám, to neudělám. Svými úsudky a svými rozhodnutími měníme svět okolo nás, ale měníme i sami sebe, rosteme v pravdě a dobrotě.

Není to ovšem vždycky snadné. Skutečnost bývá složitá, náš úsudek nestačí na to, aby ji změnil. Je jako váha, na kterou se dá všechno položit. U někoho je jenom na hrubé předměty, u jiného je velmi jemná. Proto tu vstupuje do programu otázka pokory, schopnost umět říci: „Promiňte, já na to nestačím, poslyšme, co o tom soudí jiní.“ Za starých časů se to slýchávalo často. Lidé ze zapadlých vesnic se nestyděli vyznat: „Já jsem nestudoval, já jsem ve světě nebyl, to musejí povědět jiní.“ Dnes už taková vyznání skoro naprosto vymizela. I děti sedí u televize a hrají si s internetem. Smějí se rodičům, když ti něco nevědí. Závratně tedy roste počet těch, kdo prostě vědí všechno. Mělo by se tedy předpokládat, že se lidé snadněji ve všem dohodnou. Zkušenost však ukazuje opak. Není snadné najít dva, kteří se dovedou dohodnout, dokonce ani ne v rodině. Rostou tedy stále rozepře. Ale všichni přesto chtějí zůstat optimisty: pravda vítězí.

Škoda, že jsou už dnes zapomenuty polemiky z doby po první světové válce, když se toto heslo dostalo v Čechách do národní vlajky. Masaryk měl o to velkou zásluhu a připomínal, že to bývalo výrazem posvátného nadšení v době husitských bojů. Ojedinelé byly tehdy hlasy, které upozorňovaly na to, že je heslo neúplné. V době husitské bylo heslo delší o jedno slovo, zato však velmi důležité: „Pravda Páně vítězí.“ Ježíš prohlásil závazně před zástupcem světové vlády: „Já jsem se proto narodil..., abych vydal svědectví pravdě“ (*Jan 18, 37–38*). Římský vladař, příklad laické společnosti, si umyl ruce a prohlásil skepticky: „Co je pravda?“ Může za takových okolností pravda zvítězit? A jak pak má tento vládce pravdivě usuzovat a pravdivě soudit? Umyje si ruce, aby se ospravedlnil, že není vinen tím, že byla vtělená Pravda přibita na kříž.

Ti, kdo se nad tím zamysleli, obyčejně utíkali od funkce vládnout jiným. Jednoho starého světce prosili, aby přijal místo představeného ve společnosti, která se kolem něho seskupila. Jeho odpověď zněla: „Dovedu-li vás vést příkladem a ukazovat na sobě, co a jak máte dělat, rád vám posloužím. Ale dokud si nejsem jist, že dovedu toto první, nežádejte na mně to druhé. Dopadlo by to špatně pro mne i pro vás.“ Nejsou ovšem všichni tak skromní, aby se takto

vyznávali. A kdyby takoví byli, zůstaly by naše společnosti bez vlád a představených. Tak tomu asi bude na konci světa. Proto prozatím slušné lidi k tomu volíme a donucujeme, aby vládli. Ale požadujeme od nich, aby byli skromní, aby se zpytovali, nač stačí a nač nestačí a byli schopni si dát poradit. Není povinností představených jenom mluvit, ale také umět slyšet.

Tomáš Špidlík

Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže Kroměříž Duchovní cvičení pro dívky od 16 let

Ztišení a prohloubení vztahu k Bohu

21. 7. – 25. 7. vede ThLic. P. Václav Slouk

28. 7. – 1. 8. vede Mons. biskup Pavel Posád

4. 7. – 8. 8. vede P. Jan Linhart, spirituál olomouckého teologického konviktu

Setkání s Bibli pomocí různých metod

25. 8. – 29. 8. vede doc. Petr Chalupa Th.D., ředitel Českého katolického biblického díla

Součástí setkání jsou přednášky, společná liturgie, adorace a možnost duchovních rozhovorů.

Cena za pobyt je 800 Kč, případně dle dohody.

Příhlášky je možno zasílat na adresu:

Sestra Františka Šmajstrlová

Koperníkova 1446/3

767 01 Kroměříž

telefon: 573 342 749

email: sr.frantiska@seznam.cz

Seznam nových hříchů?

dokončení ze strany 1

Ten má však tu nevihu, že neexistuje, protože ke hříchům s přívlastkem smrtelné se žádný konkrétní počet neváže. Přesné číslo čili seznam v souvislosti s hříchů však v morální teologii opravdu existuje. Křesťanská tradice vyčíslila tzv. hlavní hříchů. Je jich sedm a označují obecné kategorie lidských neřestí, čili zvrácených duchovních postojů člověka. Všechny ostatní neřesti z nich vyplývají. Jsou to pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost a lenost.

Tyto kategorie samy o sobě nemají co do činění s technickým či sociálním pokrokem. Repertoár lidských neřestí pokroku nepodléhá. Žádná senzace se tedy nekoná. A to je vlastně docela útěšné. Církev na rozdíl od zákonodárných orgánů státu nemusí v legislativním procesu úmorně vytvářet stále nové formulace přestupků a zločinů. Ukrást někomu něco z kapsy

Tak, kdo nám to zemřel?

Možná se divíte, že jsem takto pojmenoval úvodník na Slavnost Soslání Ducha svatého. A proč je úvodník na poslední straně? Důvody jsou dva: Jednak jsem si zase ověřil, že mnozí farníci (i ti mladší) čtou jako jedinou rubriku v Životě farností Pohřby, křty a svatby – ty jsou vždy na zadní straně a proto je dnes úvodník zde. Tak chci dosáhnout, aby si konečně i oni úvodník přečetli. Za druhé chci navázat na příběh, který jsem nedávno použil v kázání: Jistý farář, který byl často na všechno sám, v neděli ohlásil: „Příští neděli budeme pohřbívat naši farnost.“ Lidé byli překvapení, když po příchodu do kostela uviděli před oltářem otevřenou rakev. Někteří to nevydrželi a šli se podívat, kdože to v ní leží. Po nahlédnutí strnuli. V rakvi bylo totiž několik zrcadel, a tak každý mohl zahlédnout sám sebe. Farnosti tato událost velmi pomohla. Mnozí opravdu ožili a zapojili se do společného díla...

Já bych chtěl při této příležitosti vyjádřit svoji vděčnost všem, kteří mi pomáhají. Myslím si, že je to velmi vysoké procento farníků jak ve Valašském Meziříčí, tak v Lešné i v Brankách. Zároveň očekávám, že Duch Svatý letos probudí nová povolání, nové služby a charismata. Modleme se za to a budme v očekávání.

o. Pavel

Mariánské informace

V úterý 13. května 2008 v den památky Panny Marie Fatimské se uskuteční v našem farním kostele 23. oblastní setkání Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů. Začátek přípravné části v 15.00 hodin, modlitba sv. růžence v 16.00 hodin, poté následuje přednáška představeného FA P. Pavla Dokádal. V 18.00 hodin bude slavena mše svatá za účasti olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera jako hlavního celebranta. Po mši svaté bude následovat adorace a zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Na její počest bude následovat procesí se sochou Panny Marie Fatimské na náměstí a zpět do kostela. Všichni jste srdečně zváni.

Václav Chládek

nebo za pomoci internetu z bankovního účtu je vždycky hříchem proti sedmému přikázání. Znalost desatera tady stačí. Na druhé straně však není neúspěšné to, že nám na sklonku postní doby dokonce i světská média připomněla existenci něčeho, co se nazývá hřích. Katechismus jej definuje jako provinění proti rozumu, pravdě a správnému svědomí“ nebo „přestupek proti pravé lásce k Bohu a bližnímu způsobený zvráceným lpěním na určitých věcech“ (KKC 1849). Určitě tak tedy vznikla alespoň příležitost, jak si to zopakovat, i když přitom bylo nutné přimyslet si onen vážnější tón, který si mnozí žurnalisté dopřávají jen ve svých vlastních bitvách za morální úroveň těch druhých.

P. Milan Glaser SJ, <http://www.radiovaticana.cz>

Život farností číslo 5, ročník XV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz nebo osobně odevzdejte na faře. Sazba a grafická úprava: Abidesign.

Toto číslo vychází 11. května 2008.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>